

HUMBERT TORRES

El dia 9 de febrer va morir a Barcelona el Dr. Humbert Torres, diputat al Parlament de Catalunya. L'enterament tingué lloc el dia 10 i constituí una gran manifestació de dol, a la qual s'associà un gran nombre d'amics personals i polítics de l'il·lustre patrici lleidatà.

La nova del seu traspàs fou ràpidament coneguda a Catalunya, i a les poques hores d'ésser rebuda a París, el President de la Generalitat, senyor Josep Terradellas, trameté al fill del finat, senyor Victor Torres, el condol de la primera Institució de Catalunya.

Amb Humbert Torres, desapareix una de les figures més estimables del moviment catalanista i republicà; l'empremta de la seva vigorosa personalitat es farà sentir segurament en la conducta de les noves promocions.

La seva executòria política es caracteritza per una total fidelitat als ideals nacionalistes i republicans que cristal·litzaren en la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya, de la qual Torres fou un dels més entusiastes fundadors.

Nascut a Montroig el 1879, cursà els primers estudis a Lleida i es llicencià en medicina a la Facultat de Barcelona. Alternant les recerques científiques amb les inquietuds polítiques, fou un dels fundadors de la "Escola Republicana", organització juvenívola d'estudiants en els rengles de la qual militaren un gran nombre de figures que han il·lustrat després els esdeveniments polítics del nostre poble.

De retorn a Lleida, creà, en companyia d'Alfred Pereña, de Frederic Godàs i de Pere Mias, la "Joventut Republicana", un dels més alts llocs contemporanis del catalanisme republicà. Elegit alcalde de Lleida abans de la dictadura del 1923, la seva obra municipal perdura i ha quedat gravada a la memòria dels seus coterranis com un magnífic exemple d'eficiència i de pulcritud administrativa.

Director de publicacions com "L'Ideal", "La Jornada" i d'altres, els seus articles editorials i de col·laboració

en totes les publicacions catalanes d'esquerra poden comptar-se per milers, sembrant sempre la bona paraula del nacionalisme militant, de la democràcia republicana, la tolerància religiosa i el progrés social.

Gran orador, els seus innombrables discursos i conferències han constituït altres tantes professions de fe al servei d'ideals humans i generosos, i creiem poder afirmar que es pot considerar Humbert Torres com un dels més grans tribuns de llengua catalana.

Elegit triomfalment diputat a les Corts Constituents de la República i al Parlament de Catalunya, les seves intervencions en favor de l'Estatut, de la neutralitat de l'Estat en matèria religiosa i de la llei de Contractes de Conreu, constitueixen una aportació valuosa i resumeixen la trilogia dels seus principis nacionalistes, polítics i socials.

Al marge de la política cal citar les seves activitats en el camp de la filosofia, com a defensor de la metafísica i de la realitat dels fenòmens supra-normals. És en aquesta qualitat que assistí a diversos congressos internacionals i que publicà diverses obres de divulgació de la seva doctrina religiosa.

Els darrers anys de la seva vida els passà a l'exili on ajudà, encara, dins la mesura de les seves forces, al combat per la reconquesta de les llibertats perdudes, tot mantenint-se fidel fins a darrera hora a les Institucions de Catalunya i de la República, que simbolitzaven, als seus ulls, la consagració de tota una vida de lluita i de sacrificis. Fou solament el 1952, sentint declinar la seva resistència física, que va decidir-se a retornar a Catalunya per tal de trobar-hi el repòs etern.

Ens inclinem amb emoció davant la despulsa d'Humbert Torres i presentem als seus familiars, en nom de tots els catalans que no tenen la possibilitat de fer-ho, el nostre més sentit i sincer condol.

(Del Butlletí d'informació de la GENERALITAT DE CATALUNYA, número 2, corresponent al febrer del 1955.)

Catalunya a l'Assemblea de l'UNESCO

Amb motiu de la reunió de l'Assemblea General de l'U.N.E.S.C.O. que tingué lloc a Montevideo, en el transcurs dels mesos de novembre i desembre de l'any passat, el President de la Generalitat va adreçar al Director General d'aquell organisme, Sr. Luther H. Evans, la següent lletra:

"Honorables senyor,

Malgrat els principis i les múltiples resolucions que informen l'actuació i els treballs de l'organització que tandignament dirigiu, sento profundament haver-vos de dir, en nom de Catalunya, que l'acció contra la cultura del postre poble per la dictadura del general Franco, continua amb el mateix esperit de sempre. És a dir, que no permet que prop de sis milions de catalans es puguin expressar lliurement en la seva llengua i la impossibilitat que el nostre poble recobri uns drets reconeguts per la declaració dels Drets de l'Home, base de les activitats culturals, educatives i polítiques de las Nacions Unides.

A cada reunió de l'U.N.E.S.C.O., els catalans han tingut a bé exposarvos les persecucions de totes menes de les quals a tothora és objecte la nostra cultura. Per tant, em permeto demanar-vos novament que vulgueu

expressar a totes les Delegacions de la vostra organització els nostres anhels que la llengua catalana pugui gaudir lliurement d'aquelles prerrogatives i d'aquells drets que l'U.N.E.S.C.O. reconeix a tots els pobles.

Amb tota consideració i respecte us saluda,

Josep TERRADELLAS
President de la Generalitat de Catalunya

És de remarcar, també, l'interessant document enviat al Consell Executiu i a tots els Delegats de l'UNESCO pels senyors Pau Casals, J. M. Batista i Roca, P. Boschi Gimpera, Josep Carner, Ll. Nicolau d'Olwer, R. Patxot i Jover, August Pi i Sunyer i M. Serra i Moret.

"PER CATALUNYA"

No compreu molts tiquets, d'una vegada..., compreu-ne ben sovint.

"PER CATALUNYA"